پخش اینترنتی «پرنیان صدا» از رادیو پیام

مدیر شبکه رادیو پیام و رادیو آوا از پخش اینترنتی برنامه «پرنیان صدا» همزمان با پخش این برنامه از آنتن در سامانه اینترنتی رادیو پیام و اپلیکیشن «ایرنصدا» خبر داد. شهرام ملازاده، مدیرشبکه رادیویی پیام ورادیو آوا گفت: پخش اینترنتی برنامه «پرنیان صدا» همزمان با پخش این برنامه از آنتن شبکه به طور زنده، جمعه دوازدهم اردیبهشت ساعت۲۲ الی۲ بامداد با اجرا و تهیه‌کنندگی سعید توکل از سایت رادیو پیام و اپلیکیشن ایرانصدا آغاز می‌شود.

ملازاده با بیان اینکه محتوای این برنامه بیشتر مبتنی بر منابع آرشیوی است، توضیح داد: در این برنامه ضمن معرفی تاریخ رادیو با پخش صداهای ماندگار لحظات خاطره‌انگیزی برای مخاطبان دیروز و آشنایی بیشتر مخاطبان فعلی رادیو با این رسانه تدارک دیده شده است.

مدیر رادیو پیام در پایان گفت: علاقه‌مندان می‌توانند برای دریافت اینترنتی این برنامه به سایت رادیو پیام مراجعه کنند.

رسالت بوذری در برنامه «مثل ماه» شبکه ۳ / عکس: محسن عطایی

گفت‌وگو با مجری و تهیه‌کننده برنامه «مثل ماه» که میزبان سوژه‌هایی از جنس مردم می‌شود

قصه آدم‌هایی مثل ماه

ادامه از صفحه ۵

تلاش برای فاصله‌گذاری برنامه‌ای با ماه عسل

رسالت بوذری که اجرای مثل ماه را به عهده دارد، قبل‌تر برنامه‌هایی چون آیینه خانه، مخاطب خاص و شب‌های روشن را هم روی آنتن برده است و در این بین با وجود آن که خیلی‌ها بیشتر او را به عنوان یکی از مجریان مذهبی تلویزیون می‌شناسند اما فضای اجتماعی هم در بین اجراهایش کم و بیش به چشم می‌خورد. حالا هم که اجرای مثل ماه در قالب یک برنامه دینی- اجتماعی به او سپرده شده، اتفاقی که باعث شد تا با او درباره این تجربه گفت‌وگویی داشته باشیم:

حضور در برنامه‌ای که به هر حال نگاه و توجه زیادی به آن معطوف است، حساسیت‌های خودش را دارد، شما چقدر به دنبال ایجاد تفاوت در این ماجرا نسبت به بقیه برنامه‌ها بودید؟

مثل ماه هم برای من یک برنامه تلویزیونی است و در تمام سال‌هایی که در این فضا کار کردم، مبنایی داشتم که برپایه اعتقادم بود و طبق آن سعی کردم هیچ وقت از فضایی که به آن باور و عقیده دارم دور نشوم. این جریان حتی در همان سال‌هایی که برنامه اجتماعی کار می‌کردم هم وجود داشت. بعد از آن هم چند سال برنامه شب‌های روشن را روی آنتن می‌بردیم و در کل کارهای مختلف اجتماعی را تجربه کردیم. به همین دلیل اجرای مثل ماه هم برای من اتفاق عجیب و غریبی نبود، چرا که من خودم هستم یا بهتر است بگویم «آن چه دلم گفت بگو گفته‌ام؛ عاریت کس نپذیرفته‌ام» در واقع چه زمانی که مخاطب خاص را اجرا می‌کنم و چه حالا که مثل ماه را، من خود خودم هستم. پس بنابراین برای من در حوزه اجرا تفاوتی وجود ندارد.

و در مورد خود برنامه چطور؟

به هر حال پیش از این در چنین زمانی برنامه ماه عسل روی آنتن می‌رفت و به دلیل همین سابقه و نگاهی که وجود داشت، ما هم سعی کردیم تا فاصله‌گذاری را به لحاظ برنامه‌سازی داشته باشیم. به عنوان نمونه تعریف کردن یک قصه از یک ماجرای سوررئال، خودش شکلی از فاصله‌گذاری است. یعنی زمانی که شما از یک نشانه شروع می‌کنی و بعد به قصه می‌رسی و در ادامه مخاطب را در یک فضای سیال با خودت همراه می‌کنی تا قصه تو را بشنود و برگردد به همان نشانه اول، اتفاق بزرگی در این مسیر رخ می‌دهد. با توجه به آن می‌شود به این حرف فیلمنامه‌نویس‌ها رسید که می‌گویند پیرنگ همه قصه های دنیا حداقل یک بار گفته شده و این شیوه روایت است که آن را متفاوت می‌کند و ما هم سعی کردیم که این شیوه را تغییر دهیم.

به نظر شما این شیوه چقدر جواب داده و اصلا توانسته بازهم مخاطب جذب کند؟

فکر می‌کنم در چند روزی که از پخش برنامه گذشته، مردم هم آرام‌آرام در حال همراه شدن با آن هستند، روندی که حس می‌کنم سیر صعودی دارد و امیدوارم که خدا هم کمک کند تا روز به روز بهتر شود.

نگران قضاوت ها و مقایسه‌هایی که طبیعتا ممکن است شما را هم درگیر کند، نبودید؟

بالاخره مقایسه همیشه وجود دارد و می شود گفت به تعداد تک‌تک آدم‌هایی که روی این کره خاکی هستند، برای کسی که خودش را در معرض دیده شدن قرار می‌دهد، قضاوت وجود دارد. با این حال در چنین فضایی موضوع بین دو شخصیت متفاوت در اجرا مطرح است؛ احسان علیخانی شیوه خودش را که خیلی هم خوب است و مورد اقبال قرار گرفته، دارد و من هم شیوه خودم را. یعنی فردی با هویت هنری خودش و ویژگی‌های دیگری که دارد، هستم. در این شرایط شاید هر کسی فکر کند قرار است چه اتفاقی بیفتد، اما من واقعا به این موضوع فکر نکردم. زمانی که تصمیم گرفتم چنین کاری را انجام دهم یاعلی را گفتیم و با دوستانمان شروع کردیم.

پس یعنی با این اتفاق (قیاس و قضاوت) هم روبه‌رو شده‌اید، این برای شما دلسرد کننده نبود؟

به هر حال با همه اینهایی که گفتم قضاوت همچنان وجود دارد، ولی به‌نظرم همچنان باید صبر کنیم و مجال دهیم تا این فرم روایت جا بیفتد، وگرنه که رسالت بوذری برای کسانی که می‌شناسنش و مخاطبش بوده‌اند، شخصیت آشنایی است و می‌دانند وقتی او این کار را به عهده گرفته، قطعا با شیوه خودش هم آن را پیش می‌برد.

شما جزو مجریانی هستید که فضاهای مختلف را از جمله تألیف و در حوزه هنر نمایش تجربه کرده‌اید، این سابقه در اجرا چقدر به کمکتان می‌آید؟

فکر می‌کنم سواد ناکافی در بین جمعی از عزیزان مجری ما که برای همه‌شان احترام قائلم، وجود دارد. مطالعه و توجه کم به ادبیات و مفاخر تاریخی‌مان باعث می‌شود دچار گرفتاری شویم. الان موج توجه به اجراهایی غیر از کسانی که مجریان واقعی تلویزیون هستند شاید از همین جا نشأت می‌گیرد و ما باید ریشه آن را در خودمان جست‌وجو کنیم. گاهی که از من می‌پرسند برای اجرا چه کنیم؟ می‌گویم جدا از کلاس های مختلف فن بیان، زبان بدن و... کتاب بخوانید و در یک کلمه عمیق شوید. کسی که عمیق شود، حرفی برای گفتن دارد و در این شرایط حتماً می تواند اجرا را مزه‌مزه کند و به سمت استانداردهای آن پیش برود، اما کسی که پیش فرض اولیه را نداشته باشد، هرچقدر هم به ظاهر و استانداردهای فنی ماجرا بپردازد و هر چه آن را می‌بینید، باری ندارد مثل درختی که خیلی زیباست اما وقتی ثمر نمی‌دهد نمی‌توانم به آن چندان تکیه کنم و فقط می‌توانم برای چند بار از کنارش رد شوم و بگویم کاش کام ما را شیرین می‌کردی.

یعنی شما این تمایز را مرهون مطالعه می‌دانید؟

واقعیت این است به نظرم همچنان توجه به قدمای ادبی باعث می‌شود آدم‌ها بتوانند فرق بین اجرایشان با بقیه بگذارند، چراکه حتما کسی که اهل شعر و ادبیات، معاشرت و مجالست با قرآن، حدیث و روایات است، با بوستانی روبه‌روست که می‌تواند از گوشه گوشه آن گلی بچیند. اما آدمی که قرار است شما فقط با چهره او روبه‌رو شوید، بالاخره روزی به پایانی می رسد که دیگر قابل استفاده نخواهد بود.

فضای تئاتر چطور؟ چون می‌شود گفت این شیوه روایت شکلی از قصه‌گویی است، از حوزه نمایش برای این ماجرا بهره برده اید؟

بله، به واسطه این سال ها و تجربه نمایش های میدانی که دارم باعث شده همه اجراهای من بی بهره از فضای نمایشی حتی به اندازه روایت نمایشی نباشد. حس می‌کنم تمام سال هایی که در این حوزه نفس کشیدم درمثل ماه برای روایت به کمک من آمده است، گرچه تاکید می‌کنم در این برنامه خیلی زیرپوستی و سیال این اتفاق رخ می دهد و قرار نیست در آن فضای غلو شده تئاتری را ببینیم، بلکه می خواهیم به مدد یک روایت نمایشی آرام و سیال قصه ای را تعریف کنیم. در این بین همیشه سعی کرده ام در طول این جریان خودم را آرام آرام از مسیر روایت مهمان کنار بکشم.

در واقع شکلی از روایت بدون بازپرسی...

بله، اتفاقا در یکی از برنامه‌ها هم گفتم که قرار نیست مجری نقش بازجو را بازی کند، بلکه من دنبال آن هستم، با اعتمادی که مهمان برنامه به من کرده و قصه اش را در این فضای روایتی آورده، از زبان خودش حرف بزنم. گاهی شاید من اطلاعات دیگری از مهمان داشته‌باشم که حتی به بهتر شدن این روایت کمک کند اما وقتی او دوست ندارد آن را بگوید، من وظیفه ندارم به رخش بکشم و یادآوریش کنم. در این مسیر مجموع فضای نمایشی ما قرار است در خدمت قصه قرار بگیرد و به همه کمک کند تا اتفاق بهتری را به‌خصوص برای مردم در آن لحظه‌ها رقم بزنیم.

کمی از تجربه اجرا در ماه رمضان بگویید، دم افطار، با زبان روزه و نگرانی‌های برنامه زنده، چطور دست و پنجه نرم می‌کنید؟

برنامه قبل از افطار هم شیرینی ویژه‌ای دارد و هم با افت انرژی همراه است البته من با مورد دوم خیلی کنار آمدم از این بابت که وقتی شما با زبان روزه روی آنتن می‌روی، حس می‌کنم خدا هم برکتی در کار می‌گذارد؛ گرچه روزه‌های ما روزه نیست و فقط نمی‌خوریم و نمی‌آشامیم اما به قدر همین هم فکر می‌کنم خدا بازهم آن لطف را دارد. خلاصه آن که با وجود همه این سختی‌ها و این که قبل از مثل ماه خیلی دوست داشتم یک برنامه شبانگاهی بعد از افطار اجرا کنم، چون آن موقع به خاطر همان انرژی اتفاق متفاوتی می‌افتاد اما حالا انرژی من در مواردی با هیجان قصه و فضا جلو می‌رود و در کنار دشواری‌ها، شیرینی خودش را هم دارد. امیدوار هستم خداوند این ماه رمضان را هم با خیر و سلامتی برای همه پیش ببرد.

می‌خواهیم شیرین باشیم

تهیه‌کنندگی مثل ماه را هادی آشتیانی به عهده دارد، تهیه کننده‌ای که در مخاطب خاص هم با رسالت بوذری همکاری داشت و اینجا، یعنی در مثل ماه هم این گروه بار دیگر دور هم جمع شدند. در ادامه بخشی از گپ و گفتی را که با او داشتیم می‌خوانید.

مقایسه با گذشته‌ها: سختی کاری برای ما وجود داشت و آن هم این که بعد از برنامه‌ای که چندین سال روی آنتن رفت ما به لحاظ زمانی قرار شد جای آن برنامه برویم، به همین دلیل مردم هم قطعا مقایسه می‌کنند. با همه اینها جدا از همه قیاس‌ها و قضاوت‌ها سعی ما این است کار خودمان را انجام دهیم و آنچه به درد مردم می خورد را ارائه کنیم.

تفاوت مجری ها: بحث دیگر این است که ما مجری دیگری داریم و فضای اجرای احسان علیخانی با رسالت بوذری متفاوت است. بوذری جزو مجری‌های مولفی است که مطالعه زیادی دارد و همین باعث شده او دایره واژگان گسترده‌ای داشته باشد. همه اینها دست به دست هم داده تا این تمایز بیشتر به چشم بیاید. با همه این‌ها هر اتفاقی که بیفتد ساختار اصلی برنامه بازهم با دیگر کارها مقایسه می‌شود و ما تلاشمان این بود تا در فرم، شکل و نحوه روایت داستان تفاوت‌هایی را ایجاد کنیم. این اتفاق در خط تعلیقی که به واسطه شیوه اجرای بوذری و فرم برنامه وجود دارد هم رخ می‌دهد.

چرا مثل ماه؟ این بنای شبکه است که برنامه‌ای با عنوان مثل ماه را انتخاب کند منتهی ما دنبال این نیستیم که اثبات کنیم با ماه عسل فرق داریم چراکه دوستی قدیمی با علیخانی و تیم او داریم تا جایی که اکثر بچه‌های گروه از تصویربردار گرفته تا کارگردان و تیم فنی جزو اعضای مشترک این دو برنامه هستند.

سوژه‌یابی: در موضوع نویسندگی و سوژه‌ها هم تقریبا شبیه هم پیش رفتیم و همه دنبال آن بودیم تا در فضای دوستانه برنامه‌ای را برای مردم تدارک ببینیم که در زمان افطار حالشان با دیدن آن خوب شود و این حس وجه مثبت برنامه است. درگیر و دار سوژه‌یابی گاهی مواردی به ما پیشنهاد می‌شود که اگر به آن پرداخته شود قطعا بازتاب زیادی خواهد داشت و برای برنامه هم خوب است اما ما آنها را نمی‌پذیریم چون به دنبال سوژه‌ای هستیم که حال مردم را خوب کند. این موضوع به‌خصوص در روزهایی که مردم گرفتار خانه‌نشینی و این ویروس هستند برای ما اهمیت زیادی دارد.

تمایز با دیگر گفت‌وگو محورها: بدون تعارف می‌شود گفت الگوی اصلی همه این برنامه‌ها که داستانی را با فرم‌های متفاوت روایت می‌کند، ماه عسل بوده؛ ما هم دنبال این رقابت و ایجاد تمایز ویژه‌ای نیستیم و کار خودمان را انجام می‌دهیم. با این حال مسأله ای وجود دارد که ما به دنبالش هستیم و آن هم پررنگ شدن رنگ خدا در زندگی مردم است؛ اتفاقاتی که بر پایه معنویت و آموزه‌های دینی شکل گرفته، این وجه مثبتی است که ما اضافه کردیم و از ابتدا قالب برنامه را اجتماعی- دینی دیدیم؛ یعنی موارد اجتماعی که رنگ و بوی دین دارد. توکل، توسل، امید، گذشت و همه مضامینی که در دین ما پررنگ و برگرفته از بزرگان دین ماست قرار شده در این برنامه هم منعکس شود.

موضوع و محتوا: خیلی از برنامه‌ها در یک قالب از خانواده گرفته تا اخلاقی و... هستند و تلاش ما این است با برنامه‌ریزی بیشتر، این فضاها را با خیلی از مواردی که درجامعه رخ می دهد، در برنامه بیاوریم. درکنار اینها گاهی به دنبال معضلاتی گشتیم که در جامعه وجود دارد و خیلی وقت‌ها نمی‌شود گفت این اتفاق در حال رخ دادن است، اما در مثل ماه این تلخی که توسط یک نفر به شیرینی تبدیل شده است را تحویل مردم می‌دهیم.

روزه‌داری و برنامه‌سازی: من حدود۲۰ سال است با سازمان همکاری دارم و در تمام این مدت سعی کردم کار ماه رمضانی نکنم، اما امسال این اتفاق خیلی خوب و دلچسب بود و همین زبان روزه بودن بچه ها کمک می‌کند حال و هوای برنامه هم بهتر شود. در کنار اینها و البته سختی‌های آن، دشواری‌های روزهای کرونایی هم وجود دارد؛ مثلا مهمان اول ما نتوانست بیاید و این موضوع برای خیلی از موارد دیگر هم وجود دارد. با همه اینها با توجه به فرصت کمی که داشتیم توانستیم کار را به آنتن برسانیم. امیدوارم این شرایط روز به روز بهتر شود و مردم هم آن را بپسندند.

همراهی ماه عسل با مثل ماه

همزمان با شکل گیری مثل ماه و صحبت هایی که در قیاس این برنامه با دیگر تولیدات ماه رمضانی مطرح می‌شد، احسان علیخانی که سال ها بود پای ثابت لحظه‌های افطار مردم شده بود، در صفحه شخصی‌اش با معرفی این برنامه نوشت: «دوستان و همکاران عزیز من امسال با ویژه برنامه افطار شبکه سه به نام مثل ماه روبه روی شما هستند، شرایط تولید الان سخته و این رفقا پیش تولید کمی داشتند اما همگی با تجربه و خوش فکر هستند و ان‌شاءا... موفق خواهند بود.» او همچنین در بخش دیگری از صحبت هایش، به رفاقت چندین ساله‌اش با تهیه کننده، مجری، کارگردان و برخی دیگر از عوامل این برنامه که بعضی از آن ها زمانی در ماه عسل سابق هم حضور داشتند اشاره و برای آن ها آرزوی موفقیت کرد.

ماجرای تیتراژ «مثل ماه» با یک کار اولی

امیر تیموری، خواننده و شاعر که این شب‌ها و پیش از افطار، تیتراژ پایانی برنامه «مثل ماه» با شعر و صدای او پخش می‌شود، درباره این اثر به مهر گفت: حدود بیست روز مانده به ماه مبارک رمضان و با سفارش تهیه‌کننده برنامه، شروع به ساخت این اثر کردیم؛ ترانه این کار برای خودم و ملودی را حسین نجابت و تنظیم این کار را هم علی وحید انجام داده است.

وی افزود: ما تمام تلاش خود را انجام دادیم که اثری قابل قبول و ماندگار را تولید کنیم که خوشبختانه استقبال‌ها تا الان خوب بوده است.

تیموری با بیان این که این اولین تیتراژ تلویزیونی است که اجرا می‌کند، افزود: ترانه این اثر عاشقانه و در فضای ماه رمضان است و من امیدوارم که مردم بتوانند با این کار ارتباط خوبی برقرار کنند و خاطره‌ای خوب برایشان ثبت شود. او که به‌تازگی کتابش «فاتحه» به چاپ سوم رسیده است در توضیح بیشتر درباره ترانه «مثل ماه» بیان کرد: ما تقریبا ۲۰ روز برای تولید این اثر فرصت داشتیم که بخشی از آن هم صرف تفکر روی این موضوع می‌شد که اثری که تولید می‌کنیم مخاطب پسند باشد و چون در این ۳۰ روز ما مناسبت‌های زیادی داریم، سعی کردیم اثری بسازیم که در تمامی این مناسبت‌ها بشود آن را شنید.

تیموری در بخش پایانی صحبت‌های خود گفت: تیتراژ پایانی این برنامه هر شب بر اساس تصاویر مهمانان تغییر می‌کند.